Кафедра української мови

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 1

Рівне-Острог-Оломоуць – 2011

УДК
ББК
Р

Лінгвістичні студії молодих дослідників : Збірник наукових праць. – Рівне-Острог-Оломоуць : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2011. – 176 с.

УДК

Новосад Ірина
(Науковий керівник – Кузьмич О. О., кандидат філологічних наук, доцент)

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ РЕЧЕНЬ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПРОЗІ

У статті проаналізовані еліптичні конструкції сучасної української прози, встановлено їхню типологію, семантичні та структурні групи.
Ключові слова: *неповні речення, еліптичні конструкції.*

В статье представлен анализ эллиптических конструкций в современной украинской прозе, определена их типология, семантические и структурные группы.
Ключевые слова: *неполные предложения; эллиптические конструкции.*

The article is described analyzes elliptical constructions in modern Ukrainian prose, determined their types, semantic end structural groups.
Key words: *incomplete sentences; elliptical constructions.*

Модерна література є найблагодатнішим ґрунтом для дослідження синтаксичних одиниць, адже вона найчутливіша до змін, яких зазнає мова в процесі функціонування. Пречудово розуміючи, що сучасний літературний процес – як спорт, у якому необхідно показувати високі результати, письменники абсолютно слушно чинять, коли постійно нагадують соціуму про свої креативні інтенції.

Сучасна література, особливо її малі форми, спрямована на масового читача, що сприяє стрімкій популяризації жанру. Типовим для модерної літератури видається нам поєднання інформаційної надмірності, з одного боку, та економного вираження її лексичними (синтаксичними) засобами, з іншого. Ідеться, передусім, про неповні речення.

У граматичних описах сучасної української мови робились спроби теоретичного й функціонального пояснення явища неповноти речення. Неповні конструкції неодноразово ставали об'єктом уваги низки вчених, що досліджували питання синтаксису. Про це свідчать роботи таких лінгвістів, як М. Греч, О. Пєшковський, О. Шахматов, В. Бабайцева, І. Попова, П. Дудик, І. Білодід, І. Вихованець, А. Грищенко та ін. Дослідженням особливостей неповних речень, які функціонують у сучасній українській прозі, присвячені роботи О. Бех, Н. Дзюбак, Т. Марченко. Та попри велику кількість наукових розвідок статус неповного речення на сьогодні лишається до кінця не окресленим, найбільшою мірою це стосується еліптичних конструкцій, самодостатніх навіть за умови відсутності компонентів структурної схеми чи другорядних членів речення.

Метою дослідження є аналіз еліптичних конструкцій у сучасній українській прозі, визначення їхньої типології, семантичних і структурних груп.

Із огляду на частотність уживаності еліптичних речень у модерній прозі візьмемо на себе сміливість тлумачити їх як проміжний тип між повними і неповними реченнями. На нашу думку, має рацію Іван Вихованець, який уважає їх семантично повними конструкціями [1, с. 103 – 104].

Еліптичні конструкції виникають за умови досконалого володіння мовою. Пропущені елементи еліптичного речення обираються не лише в конкретній синтаксичній формі, зумовленій стосунком до дієслова, поєднуваністю з ним, але і з урахуванням валентних зв'язків, що „закладені" в інтуїції мовця.

Аналіз фактичного мовного матеріалу дав нам підстави для створення структурної типології еліптичних речень, які функціонують у сучасній українській прозі. Отже, у пропонованому дослідженні виділяємо: 1) вільний еліпсис, що характеризується необмеженими можливостями лексичного наповнення і свободою функціонування (76,2 %); 2) фразеологічний еліпсис, що, на відміну від вільного, являє собою неповні реалізації основних типів еліптичних конструкцій у сфері мови, що твердо закріплені за певними видами ситуацій спілкування (23,8 %).

© Новосад Ірина, 2011

У межах обох структурованих видів еліпсиса виділяємо семантичні групи, які, у свою чергу, можуть ще диференціювати речення, що виражається еліпсисом.

За семантикою елімінованого дієслівного предиката у рамках вільного еліпсиса виокремлюємо такі його семантичні групи:

а) еліпсис, що має значення буттєвого дієслова (62,5 %). Таким реченням властиві нульові форми повнозначного дієслова *бути*, що усвідомлюються у функції повноправних присудків. Речення цього типу мають декілька підтипів: а) розташування: *Над усіма коронами – корона доброго імені* (М. Матіос); б) наявності, існування: *Благо, вода поруч: п'ятсот метрів до Дніпра, п'ятдесят метрів до озера* (Є. Кононенко); в) буття природи: *Ще вчора – зелено і весело, сьогодні – зелено, але сумно* (Т. Малярчук); г) суб'єкта перебування: *Віра в новій сукні з великими кишенями* (Є. Кононенко); д) еліпсис заперечної формою дієслова *бути* чи семантично близького до нього заперечного дієслова: *А тепер – ні голови, ні колгоспу, ні господаря в селі* (М. Матіос);

б) еліпсис зі значенням дієслова мовлення (9,4 %). За особливостями своєї структури конструкції з еліпсисом мовлення можуть становити: 1) сполучення постпозитивної обставини (способу дії, місця, часу) з підметом: *– Послухай, Семене, – стримано Ройтберг, – твоя остання стаття, ну, про Героя, дуже погана, надумана, читається важко* (І. Роздобудько); 2) синтаксичне сполучення присудка з підметом: *– Корову продавати не будемо, – почала Корнелія* (М. Матіос); 3) лише підмет або лише обставина при опущені в тому ж реченні підмета, вжитого раніше, у попередньому контексті: *Тодор: – Я не вірю в Бога! Держава – ось мій Бог!* (Т. Малярчук); *Спокійно: – Добре, на все згідна* (І. Роздобудько);

в) еліпсис, що має значення дієслова руху, пересування в просторі (9,4 %). Із погляду структурно-граматичного ладу речення цієї групи здебільшого являють собою: 1) сполучення постпозитивної обставини місця, часу з підметом: *Ти їж, їж, ти ж з роботи* (Є. Кононенко); *Через Черемош – і до колії* (М. Матіос); 2) сполучення препозитивної обставини місця, часу з підметом: *А потім ви до нас, на Мальдіви! – запропонував дядько Володимир і тітка Світлана…*(І. Роздобудько); 3) сполучення постпозитивного додатка з підметом: *А сам – рюкзак за плечі і в гори* (Т. Малярчук);

г) еліпсис дієслова зі значенням сприймання (4,7 %). Такі речення зовнішньо оформлюються як складнопідрядні, складносурядні або прості двоскладні конструкції, однак за змістом, за характером граматико-синтаксичних зв'язків між компонентами, що входять до їхнього складу, є складнопідрядними[3, с. 218]. Основні групи цих речень, які були виявлені в досліджуваних текстах: 1) зовнішньо складносурядні речення, а по суті, складнопідрядні, що в головній своїй частині мають еліпсис дієслова сприймання та сполучника *і*, а в підрядній – сполучника *як*. Наприклад: *Вилітаю на балкон – білі вітрильники випраної сусідської білизни лопотять між дворових дерев* (М. Матіос); 2) зовнішньо складносурядні речення, а насправді складнопідрядні, у головній частині яких, крім неназваного дієслова сприймання, є ще інше, безпосередньо виражене в ній дієслово сприймання: *Приходжу увечері, дивлюсь – Едда на карнизі* (Т. Малярчук); 3) складнопідрядні речення з кількома підрядними, одне з яких (підрядне мети, що мало складатися з дієслова сприймання та сполучника *щоб*) формально відсутнє, наприклад: *А вона довго придивляється, чи не їде де авто на трасі* (Є. Кононенко); 4) прості двоскладні речення з еліпсом дієслова сприймання та сполучником *і* за наявності в тому ж реченні дієслова сприймання: *Григорій дивиться: Бальзак вже хропе* (Т. Малярчук);

д) еліпсис підмета або додатка (14 %). Уявлення про лексично не виражений суб'єкт, об'єкт чи знаряддя дії в таких конструкціях встановлюється з їхнього змісту і будови, підказується досвідом мовця, знанням мови. Наприклад: *Давай грітися, бо чесне слово, пити сухе під таким дощем то просто піжонство* (Є. Кононенко); *У неділю дерево будуть тесати* (М. Матіос).

На відміну від вільного, фразеологічний еліпсис – це породження уснорозмовної форми мовлення, зафіксоване у вигляді штампів, кліше, і тому вживається в типовій ситуації чи функції.

Досліджені у творах сучасної української прози конструкції з фразеологічним еліпсисом дозволили виділити такі його семантичні групи:

а) називальний еліпсис (45 %) уживається в ситуації, коли мовець називає когось на ім'я, опускаючи при цьому дієслово-предикат, що приблизно може бути відтворене як *звати*, *називати*. Наприклад: *– А як її ? – запитав Жора, дивлячись на блондинку* (Т. Малярчук);

б) еліпсис дієслова зі значенням волевиявлення (20%). Такі конструкції виражають наказ, прохання, побажання, заклик, привітання, подяку і под.

Речення цього типу мають різну будову. Здебільшого вони виражаються: а) іменником у знахід-

ному відмінку: *Півлітру! На трьох!* (Є. Кононенко); б) іменником у знахідному відмінку з прийменником: *У дитячий садок!* (Є. Кононенко); в) обставинним прислівником: *Сидів він так добру годину, а потім крикнув: – Дітво, до хати!* (М. Матіос); г) сполученням іменника в родовому відмінку з заперечно-підсильною часткою *ні* та прийменником: *Куди? Ні з місця!* (М. Матіос); д) сполученням родового відмінка іменника у функції додатка з прикметниковим означенням: *Доброго здоров'я!* (М. Матіос); е) додатком, вираженим іменником в орудному відмінку з прийменником: *Із святим Василієм!* (М. Матіос); є) прикметником-означенням при означуваному слові в знахідному відмінку, що має при собі прийменник *за*: *– Давай за цей дощ, – Менчинко дістав з-під лавки пляшку, плиснув у склянки* (Є. Кононенко);

в) еліпсис дієслова питального характеру (35 %). Найбільш поширеними реченнями цієї групи є конструкції, які мають у своєму складі обставину, виражену прислівником *де*, і підмет. Наприклад: *– А де мама?* (Є. Кононенко), *– Тату, де вона? – дзвінко скрикнула* (Т. Малярчук).

Таким чином, ми розглянули основні особливості функціонування еліптичних речень у сучасній українській прозі. Аналіз фактичного мовного матеріалу дав підстави для створення структурної типології еліптичних речень. Відповідно до цього було виділено вільний і фразеологічний еліпсис. У межах обох структурних видів виокремлені також семантичні групи. Елімінація в усіх розглянутих конструкціях являє собою позитивну ознаку, що виникла в процесі мовного розвитку.

Література:

1. Вихованець І. Р. Граматика української мови / І. Р. Вихованець, К. Г. Городенська, А. П. Грищенко. – К. : Радянська школа, 1982. – 208 с.

2. Гуйванюк Н. В. Синтаксис неповного речення. Еквіваленти речень / Н. В. Гуйванюк, А. М. Агафанова, С. Т. Шабат-Савка. – Чернівці : Рута, 2007. – 99 с.

3. Дудик П. С. Неповні речення в сучасній українській літературній мові / П. С. Дудик // Дослідження синтаксису української мови. – К. : Радянська школа, 1958. – С. 129-260.

4. Сковородникова А. П. Эллипсис как стилистическое явление современного русского литературного языка / А. П. Сковородникова. – Красноярск, 1978. – 94 с.

5. Факторович А. Л. Выражения смысловых различий посредством эллипсиса / А. Л. Факторович. – Харков, 1991. – 88 с.

6. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови : підручник / К. Ф. Шульжук. – К. : ВЦ „Академія", 2004. – 406 с.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ І.
ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Васильчик Ольга
СТРУКТУРА Й СИНТАКСИЧНІ ФУНКЦІЇ ПОРІВНЯНЬ – ПРЕДИКАТИВНИХ КОМПОНЕНТІВ СКЛАДНИХ РЕЧЕНЬ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ УЛАСА САМЧУКА) 4

Жолобчук Анна
ЛОГІКО-ГРАМАТИЧНІ АСПЕКТИ КАТЕГОРІЇ ПРИЧИНИ У СКЛАДНОСУРЯДНОМУ РЕЧЕННІ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ О.КОБИЛЯНСЬКОЇ) 7

Жолобчук Анна, Остапюк Наталія
ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НАЗВ ЯВИЩ ПРИРОДИ У СЛОВНИКУ ПОЕТІВ ХХ СТОЛІТТЯ 12

Ковтонюк Людмила
СЕМАНТИКА ДВОВАЛЕНТНИХ ДІЄСЛІВ РУХУ В ДРАМІ «СОЛОДКА ДАРУСЯ» МАРІЇ МАТІОС 16

Козачук Ольга
ЛЕКСИЧНО НЕ ВИРАЖЕНІ СУБ'ЄКТНІ СИНТАКСЕМИ 19

Ланова Тетяна
СОЦІОЛІНГВІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛІЗОВАНИХ ГРАМАТИЧНИХ ФОРМ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ (НА МАТЕРІАЛІ ПРОФЕСІЙНОГО МОВЛЕННЯ ВИКЛАДАЧІВ ВНЗ) 21

Новосад Ірина
ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ РЕЧЕНЬ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПРОЗІ 28

РОЗДІЛ ІІ.
ЛЕКСИКА І ОНОМАСТИКА В СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Андишула Юлія
МЕТАФОРА-ІМЕННИК У ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО 32

Вернюк Назар
ЕПІТЕТИ В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 34

Легкобит Дарина
СТРУКТУРА ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІХ АНТРОПОНІМІВ У ТВОРАХ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО 36

Макарець Юлія
ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРИФРАЗОВОЇ НОМІНАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ ПОЧАТКУ ХХІ СТ. 38

Моисеева Анастасия
ПРЕЦЕДЕНТНЫЕ ФЕНОМЕНЫ
В ПОЛИТИЧЕСКОМ ДИСКУРСЕ СМИ 41

Онищук Олена
ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІ ТОПОНІМІЧНІ ПАРАЛЕЛІ 44

Соколова Тамара
ЛЕКСИЧЕСКИЕ ЗАИМСТВОВАНИЯ
ФРАНЦУЗСКОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ В РУССКОМ ЯЗЫКЕ 47

Стецюк Олена
СИНОНІМІЧНИЙ РЯД ТА ЙОГО СТРУКТУРА
В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА 50

Струганець Юрій
ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕМАТИЧНОЇ ГРУПИ ЛЕКСИКИ "НАЗВИ ГРАВЦІВ
ФУТБОЛЬНИХ КОМАНД" В УКРАЇНСЬКОМУ СПОРТИВНОМУ ДИСКУРСІ 53

Усач Наталія
ФУНКЦІОНУВАННЯ КОНТЕКСТУАЛЬНИХ СИНОНІМІВ
У ТВОРЧОСТІ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ 55

РОЗДІЛ III.
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКА НЕОЛОГІЯ ТА НЕОГРАФІЯ

Басараба Іванна
СЛОВЕСНІ ЕКСПЕРИМЕНТИ ЛІНИ КОСТЕНКО 58

Вдович Тетяна
ФОЛЬКЛОРНА ОСНОВА ОКАЗІОНАЛЬНИХ ФЛОРОЛЕКСЕМ
У ПОЕЗІЇ XX – XXI СТОЛІТТЯ 60

Галабурда Ірина, Одарієва Ірина
АВТОРСЬКІ ЛЕКСИЧНІ НОВОТВОРИ
НА ПОЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ РОСЛИННОГО СВІТУ 64

Денищук Ірина
СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ ЛЕКСИЧНИХ НОВОТВОРІВ
У ПОЕЗІЇ ПАВЛА САВЧЕНКА 67

Ірина Іжелюк, Ганна Килюшик, Ілона Козак
АВТОРСЬКІ НАЗВИ ЕЛЕМЕНТІВ ЛАНДШАФТУ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ 71

Кирилюк Ольга
ОСОБЛИВОСТІ ЕВОЛЮЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКОЇ НОМІНАЦІЇ
В ПОЕЗІЇ ПАВЛА ТИЧИНИ 73

Коритнюк Надія
СКЛАДНІ ПРИКМЕТНИКОВІ НОВОТВОРИ В ПОЕЗІЇ АНДРІЯ МАЛИШКА 77

Кравченко Катерина
СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ НАЗВ ЕМОЦІЙ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ XX СТОЛІТТЯ 79

Кривко Любов
ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИКИ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
АРКАДІЯ КАЗКИ ТА ПАВЛА ТИЧИНИ (КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ) 82

Криворучко Антоніна, Хороша Наталія
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ КОСМОНІМИ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 86

Максимчук Віталій
СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
ІЗ ЗАПОЗИЧЕНИМИ АФІКСОЇДАМИ 88

Поліщук Оксана
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ ПРИКМЕТНИКИ З НУМЕРАТИВНИМ
КОМПОНЕНТОМ В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 92

Рожко Іванна, Рожко Оксана
АВТОРСЬКІ НОМІНАЦІЇ ОСІБ У ТВОРЧОСТІ ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 94

Тимочко Ольга
СТАТИСТИЧНИЙ АСПЕКТ ДОСЛІДЖЕННЯ СЛОВОТВОРЧОСТІ
ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 60 – 70-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ 97

Шнайдрук Людмила
СЛОВНИК АВТОРСЬКИХ НОМІНАЦІЙ ПТАХІВ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 102

РОЗДІЛ IV.
ЛІНГВОДИДАКТИКА І ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРИ МОВИ

Віхтюк Марина
ОСОБЛИВОСТІ МОВИ ТЕЛЕКАНАЛУ СТБ 106

Ігнатюк Наталія
ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА
ЯК ЛІНГВОДИДАКТИЧНА ПРОБЛЕМА
(НА МАТЕРІАЛІ КОНФЕСІЙНОГО СТИЛЮ) 109

Корнелюк Юлія
СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ
НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ 112

Тишко Наталія
КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ
ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА (НА МАТЕРІАЛІ ПРЕСИ) 115

РОЗДІЛ V.
КОМПАРАТИВІСТИКА

Архангельська Тетяна
СИМЕТРИЧНЕ Й АСИМЕТРИЧНЕ
В НОМІНАТИВНІЙ ПІДСИСТЕМІ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ 119

Гаврилюк Катерина
ПРОБЛЕМИ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ НАЦІОНАЛЬНО МАРКОВАНИХ
ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ 122

Călăraș Angela
COLOUR IDIOMS AND THEIR SEMANTIC PECULIARITIES
IN ENGLISH AND ROMANIAN 125

Тихонова Оксана
ОЗНАКИ ТА ЕТАПИ АДАПТАЦІЇ АБРЕВІАТУР-АНГЛІЗМІВ
У СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКІЙ І КИТАЙСЬКІЙ МОВІ ЗМІ 128

РОЗДІЛ VI.
ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА

Выходилова Зденька
ПЕРЕВОДЧЕСКИЙ СЕМИНАР
НА КАФЕДРЕ СЛАВИСТИКИ ОЛОМОУЦКОГО УНИВЕРСИТЕТА 134

Гладикова Мартина
РАССКАЗ Р. ГЕРАСИМОВОЙ «РЕКА ЖИЗНИ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 135

Зилварова Никола
АШОТ БЕГЛАРЯН — «ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ» 138

Котаскова Мартина
ПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК ФРАГМЕНТА РАССКАЗА ДИНЫ РУБИНОЙ
«ДВОЙНАЯ ФАМИЛИЯ» 140

Лизлова Елишка
РАССКАЗ М. АЛФЕРОВОЙ «ПОГЛОЩЕНИЕ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 144

Мерзова Радана
LIDOVÁ PÍSEŇ JAKO PROSTŘEDEK PRVNÍHO KONTAKTU MEZI SLOVANSKÝMI
SVĚTY (ČESKO-UKRAJINSKÉ VZTAHY) 149

Мразкова Гана
ВПЛИВ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ НА НОВИЙ СЛОВНИКОВИЙ СКЛАД
В УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ЧАСОПИСАХ 154

Тардонова Михаела
ПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК РАССКАЗА Е. АНТОНОВА
«МИЛАЯ, Я ГОТОВ....» 157

Хокрова Ярмила
РАССКАЗ ЗАХАРА ПРИЛЕПИНА «СЕРЖАНТ» 160

Олійник Анастасія
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ УСНОГО СИНХРОННОГО
ТА ПИСЬМОВОГО ПЕРЕКЛАДІВ 163

РОЗДІЛ VII.
ФОЛЬКЛОР У ПАРАДИГМІ СУЧАСНОЇ ЛІНГВІСТИЧНОЇ НАУКИ

Терновий Ярослав
СИМВОЛІЗМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПІСНІ
(НА МАТЕРІАЛІ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ ПОДІЛЬСЬКОГО КРАЮ) 167

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ 170